

บันทึก

เรื่อง การทบทวนความเห็นโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย
เรื่องอำนาจของพนักงานอัยการในการสั่งให้พนักงานสอบสวน
ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก)
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เดิมกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๖๐๓.๒/๑๐๐๒๑ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๐ หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงได้ว่า พนักงานสอบสวนกองปราบปราม กรมตำรวจ และพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ได้ร่วมกันสอบสวนคดีที่นายวิเชียร เชื้อไทย กล่าวโทษพันตำรวจเอกดำริ นิสสัยพันธ์ รองผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร กับพวก รวม ๑๒ คน ในข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถาน โดยทำอันตรายถึงชีวิตวางสำหรับคุ้มครองทรัพย์ โดยมีอาวุธ หรือร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป บุกรุกทำให้เสียทรัพย์ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องพันตำรวจเอกดำริฯ กับพวกตามข้อกล่าวหา โดยมีได้เรียกตัวพันตำรวจเอกดำริฯ กับพวกมาสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหา เพราะจากการสอบสวนไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาทั้ง ๑๒ คนได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ซึ่งกรมตำรวจเห็นชอบกับความเห็นของพนักงานสอบสวน และต่อมาพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดตะกั่วป่าพิจารณา พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดตะกั่วป่าพิจารณาแล้วสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยให้สอบสวนปากคำผู้ต้องหาทั้ง ๑๒ คนและจัดทำแผนที่เกิดเหตุส่งไปประกอบการพิจารณา กรมตำรวจได้ให้พนักงานสอบสวนจัดทำแผนที่เกิดเหตุส่งไปให้พนักงานอัยการเพื่อประกอบการพิจารณา แต่ไม่ได้สอบสวนปากคำผู้ต้องหาเพราะเห็นว่า พนักงานอัยการไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยสอบสวนปากคำของผู้ต้องหาได้ เนื่องจากคดีนี้พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นโดยมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว กรมตำรวจได้หารือเรื่องนี้ไปยังกรมอัยการ กรมอัยการตอบข้อหารือของกรมตำรวจว่า การสั่งการของพนักงานอัยการในกรณีนี้เป็นการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไปตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา^๑ คำสั่งของพนักงานอัยการให้สอบสวนเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นการสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

^๑ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๔๓ เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราก่อนให้พนักงานอัยการปฏิบัติต่อไป

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็ให้สั่ง

พนักงานสอบสวนจะต้องปฏิบัติตาม กรมตำรวจได้พิจารณาคำชี้แจงของกรมอัยการแล้วเห็นว่า การสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการโดยให้แจ้งข้อหาและสอบสวนผู้ต้องหาในความเห็นของกรมอัยการยังแตกต่างกันอยู่ เนื่องจากเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๕ กรมอัยการได้เคยตอบข้อหารือของกรมตำรวจว่า การที่พนักงานสอบสวนมิได้เรียกตัวผู้ต้องหามาสอบสวนปากคำในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ และผู้ต้องหาไม่ได้ถูกเรียกหรือส่งตัวมาหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเองทั้งไม่เคยปรากฏตัวต่อหน้าพนักงานสอบสวน การที่พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยให้แจ้งข้อหาให้ผู้ต้องหาทราบและให้สอบสวนปากคำผู้ต้องหาไว้โดยที่พนักงานอัยการยังไม่มีความเห็นทางคดีว่าจะสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องนั้นไม่เข้าเหตุตามมาตรา ๑๗๔^๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนถูกต้องตามมาตรา ๑๔๑^๑แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว กรมตำรวจจึงหารือปัญหานี้มายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณา

ฟ้องและแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(ก) สั่งตามที่เห็นควรให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งพยานคนใดมาให้ซักถามเพื่อสั่งต่อไป

(ข) วินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลชั่ง แล้วแต่กรณี และจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามนั้น

ในคดีฆาตกรรมซึ่งผู้ตายถูกเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ฆ่าตายหรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษากรุณแทนเท่านั้นมีอำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

^๒ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๓๔ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกหรือส่งตัวมาหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าเจ้าพนักงานเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว นามสกุล ชาติ บังคับ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งข้อหาให้ทราบ และต้องบอกให้ทราบก่อนว่า ถ้อยคำที่ผู้ต้องหากล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาได้ เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใดก็ให้จดคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การเลยก็ให้บันทึกไว้

^๑ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๔๑ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้เมื่อได้ความตามทางสอบสวนอย่างใดให้หาความเห็นว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปพร้อมกับสำนวนยังพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยว่าควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และให้แจ้งคำสั่งนี้ให้พนักงานสอบสวนทราบ

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้สั่งพนักงานสอบสวนปฏิบัติเช่นนั้น

ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหามา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการเพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา

ปัญหาดังกล่าวแล้ว เห็นว่า^๔ เมื่อพนักงานสอบสวนทำความเห็นสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดตะกั่วป่าพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนโดยยังมีได้สอบสวนปากคำของผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งเป็นการชอบด้วยมาตรา ๑๔๒^๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วถ้าพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวนก็ไม่ต้องสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนปากคำของผู้ต้องหาต่อไป แต่ถ้าพนักงานอัยการไม่เห็นชอบด้วยก็ต้องสั่งฟ้องเสียก่อนแล้วจึงจะมีอำนาจตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑)^๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหาเพื่อฟ้อง ซึ่งในการส่งผู้ต้องหาเพื่อฟ้องนั้น พนักงานสอบสวนก็ต้องสอบสวนปากคำของผู้ต้องหาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอยู่แล้ว ฉะนั้น การที่พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดตะกั่วป่าสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมโดยให้สอบสวนปากคำของผู้ต้องหาทั้ง ๑๒ คนในคดีนี้ จึงไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๔๒ และมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๓๕๘ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๑ หนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๓๕๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๑ และหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๓๖๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๑ แจ้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ดังกล่าวให้กระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจ และกรมอัยการทราบ

ต่อมากรมตำรวจได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๖๐๓.๒/๑๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมตำรวจได้แจ้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เรื่อง อำนาจของพนักงานอัยการในการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าวข้างต้นไปให้อธิบดีกรมอัยการและปลัดกระทรวง

“บันทึก เรื่อง อำนาจของพนักงานอัยการในการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่งพร้อมกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงกรมตำรวจ ที่ นร ๐๖๐๑/๓๕๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๓๑

“ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๔๒ ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดและผู้นั้นถูกควบคุมหรือขังอยู่หรือปล่อยชั่วคราว หรือเชื่อว่าคงได้ตัวมาเมื่อออกหมายเรียก ให้พนักงานสอบสวนทำความเห็นตามท้องสำนวนการสอบสวนว่าควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องส่งไปยังพนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งแต่สำนวนพร้อมด้วยความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ถ้าผู้ต้องหาถูกขังอยู่ให้ขอเองหรือขอให้พนักงานอัยการขอต่อศาลให้ปล่อย

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหาผู้นั้นถูกขังอยู่แล้ว

แต่ถ้าเป็นความผิดซึ่งพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามเปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้บันทึกการเปรียบเทียบนั้นไว้แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อมด้วยสำนวน

๖โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

มหาดไทยทราบแล้ว ปรากฏว่า กรมอัยการไม่เห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และยังคงยืนยันความเห็นของกรมอัยการที่ว่า การสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ ประจำศาลจังหวัดตะกั่วป่าเป็นการสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย พนักงานสอบสวนจะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งกรมอัยการได้เสนอความเห็นของกรมอัยการที่ไม่เห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาไปให้กระทรวงมหาดไทยทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้กรมตำรวจทราบด้วย กระทรวงมหาดไทยจึงสั่งให้กรมตำรวจทบทวนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่ง กรมตำรวจจึงส่งเรื่องนี้มาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเสนอเรื่องนี้ต่อกรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๕ เพื่อพิจารณาก่อน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาที่ กรมตำรวจขอทบทวนแล้ว^๖ ปรากฏข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมตำรวจและผู้แทนกรมอัยการเกี่ยวกับผลสืบหน้าในการดำเนินคดีที่กรมตำรวจหาหรือมาครั้งแรกว่าพนักงานอัยการได้ฟ้องคดีพันตำรวจเอกดำริกับพวกแล้วเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๑ตามคดีคำที่ ๗๓๕/๒๕๓๑ ของศาลจังหวัดตะกั่วป่า และจำเลยคนหนึ่งได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลไต่สวนมูลฟ้องก่อน ศาลสั่งยกคำร้อง คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) จึงเห็นว่า ในชั้นพิจารณาคดีดังกล่าวนั้นจำเลยอาจยื่นคำร้องต่อศาลว่า การสอบสวนไม่ชอบได้ ซึ่งศาลจะต้องพิจารณาและวินิจฉัยว่าการสอบสวนชอบหรือไม่ และในการพิจารณาดังกล่าวย่อมจะต้องวินิจฉัยถึงปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานอัยการในการสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมในคดีดังกล่าวนี้ด้วย ดังนั้น หากคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีความเห็นในกรณีที่กรมตำรวจขอทบทวนนี้ก็จะเป็นการขัดกับข้อ ๙ (๑)^๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของ กรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒ ที่กำหนดว่า กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) จึงเห็นว่าเรื่องที่ขอทบทวนนี้เป็นเรื่องที่คณะกรรมการกฤษฎีกาไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายได้ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๕๓๖ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๒ หนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๕๓๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๒ และหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๕๓๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๒ แจ้งความเห็น

^๖บันทึก เรื่อง การทบทวนความเห็นเรื่องอำนาจของพนักงานอัยการในการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๕๓ วรรคสอง (ก)แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ส่งพร้อมกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาถึงกรมตำรวจ ที่ นร ๐๖๐๑/๕๓๗ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๒

^๗ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของ กรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒

ข้อ ๙ กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

ดังกล่าวของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ให้กระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจ และกรมอัยการทราบ โดยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีข้อสังเกตเสนอไปยัง กระทรวงมหาดไทยด้วยว่า ปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๑๔๓ วรรคสอง (ก) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นปัญหาที่น่าทบทวนโดยได้รับการพิจารณาจากที่ประชุมใหญ่ กรรมการร่างกฎหมาย เพราะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาเป็นการทั่ว ๆ ไป แต่โดยที่ในการขอทบทวนของกรม ตำรวจนั้นไม่ได้ข้อเท็จจริงเป็นการแน่ชัดว่ากรมตำรวจมีความประสงค์ให้คณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการเป็นการ เฉพาะคดีที่ระบุมา หรือขอทบทวนเพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับอำนาจของ พนักงานสอบสวน-พนักงานอัยการเพื่อให้เป็นแนวทางของการสอบสวนเป็นการทั่ว ๆ ไป ดังนั้น ถ้ากระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรขอทบทวนปัญหาเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการเป็นการทั่ว ๆ ไป ก็ขอได้แจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทราบเพื่อเลขาธิการจะได้นำเสนอต่อที่ ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้เป็นบรรทัดฐานต่อไป

กรมตำรวจจึงได้มีหนังสือ ที่ มท.๐๖๐๓.๒/๖๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งว่า เรื่องอำนาจสั่งการของพนักงานอัยการให้ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมนี้ กรมตำรวจมิได้มีเจตนาที่จะให้คณะกรรมการ กฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเฉพาะในคดีที่ระบุมาเท่านั้น แต่มีความประสงค์ต้องการให้เป็น บรรทัดฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางของการสอบสวนเป็นการทั่ว ๆ ไป กรมตำรวจจึงขอให้สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทบทวนปัญหาดังกล่าวโดยที่ประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งเพื่อที่กรมตำรวจ จะได้ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

โดยที่กรมตำรวจขอให้ทบทวนปัญหาที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่าง กฎหมาย คณะที่ ๕) ได้วินิจฉัยไปแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๔ (๒)^๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) ได้พิจารณา ปัญหาที่กรมตำรวจขอทบทวนแล้ว เห็นว่า แม้ว่าเรื่องที่กรมตำรวจขอให้ที่ประชุมใหญ่กรรมการ ร่างกฎหมายทบทวนในครั้งนี้ กรมตำรวจขอให้พิจารณาวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายให้เป็นบรรทัด

^๔ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒

ข้อ ๑๔ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจพิจารณาจัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่าง กฎหมายได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) เมื่อส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการร่างกฎหมายคณะใด คณะหนึ่งได้วินิจฉัยไปแล้ว

๑.ล๑

๑.ล๑

ฐานเพื่อใช้เป็นแนวทางของการสอบสวนเป็นการทั่วๆ ไป มิใช่ขอให้พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเฉพาะในคดีที่ระบุมานั้นก็ตาม แต่ในการพิจารณาทบทวนปัญหานี้ก็ต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงของเรื่องที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาวินิจฉัยไว้แล้วในครั้งแรก ซึ่งเรื่องดังกล่าวขณะนี้ มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องที่ขอทบทวนนี้ได้เพราะขัดกับข้อ ๙ (๑) แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ.๒๕๒๒ ที่กำหนดว่า กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๓๒